

вали: Стефанъ Пешевъ, Йонко Карагѣзовъ, Гочо Куевъ и Никифоръ Симеоновъ, а по-късно, презъ пролѣтѣта на 1876 год., като воененъ инструкторъ, и Дончо Фесчията.

Председателъ и касиеръ на комитета е билъ Боню Куевъ, а секретаръ учителя Атанасъ попъ Кръстевъ. Сумѣтъ, които сж били събрани за нуждитъ на Комитета както въ Ново-село и въ Кръвеникъ, сж били предавани на Стефана Пешевъ, срещу които последниятъ е доставялъ на батошевци барутъ и оржие. За батошевския комитетъ е билъ доставенъ презъ пролѣтѣта сто оки барутъ, който лично Ст. Пешевъ, заедно съ батошевеца Станчо Боневъ Шипката, е купилъ въ Троянъ.

Освенъ въ горнитъ три балкански села на севлиевската околия, другаде не е имало Комитети. Тукъ-тамъ само, като въ Гжбени, Градище, Дебелцово, Бериено и др. е имало отдѣлни деятели, дейността на които, поради мѣстни условия, не е могла да бжде разширена.

* * *

Въ края на м. ноемврий, когато идеята за всенародно възстание и събаряне на турската власть е била завладѣла умоветъ на всички по интелигентни и събудени българи, въ България е настанало събитие отъ твърде голѣмо политическо значение: вѣлѣзаль е султански ферманъ до великия везиръ Махмудъ Недимъ папа, съ който се искало равноправие за всички поданици на Турската империя, безъ разлика на вѣра и народностъ.

Този ферманъ между другитъ обещания е съдържалъ и следнитъ по-важни: преобразования въ сѣдилищата и въ събирането на данѣцитъ; защита на честта, имота и живота на християнитъ; унищожение на ангариитъ, допущане на християнитъ да заематъ държавни служби, преобразование на „бедѣла“, вземане подъ внимание на всички оплаквания и създаване на законъ за стриктното имъ изпълнение отъ страна на административната власть.

Трѣбва да забележимъ, че два месеца преди издаването на горния ферманъ, отъ правителството били провъзгласени нѣкакви-си „уставни правдини“, а само нѣколко дена преди последния, е било издадено и султанско яраде за „благоустройство“ на сѣдилищата.

Както се вижда, турското правителство по онова време, озадачено отъ развоя на Херцеговинското възстание и законитъ на сърби и черногорци, както и отъ току-що потушеното Старо-Загорско възстание, е било принудено да прави редъ ототжки на християнитъ. При все това, на иначе красивитъ думи и обещания на турцитъ вече никой